

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Tatjane Ilić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja V. Š. iz P., kojeg zastupa M. I. K., odvjetnica iz P., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. travnja 2019.

r i j e š i o j e

Žalba se odbija i potvrđuje se rješenje Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Klasa: UP/II-008-07/19-01/121, Urbroj: 401-01/11-19-1 od 20. veljače 2019. godine.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika Klasa: UP/II-008-07/19-01/121, Urbroj: 401-01/11-19-1 od 20. veljače 2019. godine odbačena je žalba tužitelja od 21. siječnja 2019. godine kao nedopuštena.

Tužitelj osporeno rješenje pobija zbog nepravilne primjene materijalnog prava, nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja te nepravilnog zaključka izvedenog iz utvrđenih činjenica.

U tužbi navodi, u bitnom, da je 27. lipnja 2018. godine putem elektroničke pošte dobio obavijest o otvorenom savjetovanju sa javnošću o Nacrtu Trogodišnjeg programa imunizacije, seroprofilakse i kemoprofilakse za posebne skupine stanovništva i pojedince pod povećanim rizikom od tuberkuloze, hepatitisa A i B, bjesnoće, žute groznice, kolere, trbušnog tifusa, tetanusa, malarije, streptokokne bolesti, Haemophilus influenzae - invazivne bolesti, meningokokne bolesti i HPV infekcije u 2019.-2021. godine.

Tužitelj je 15. srpnja 2018. putem elektroničke pošte na adresu ...@... dostavio podnesak u kojem je naveo da je kao djed unuka koji je 2010. godine nastradao od MMR Priorix cjepiva i osoba koja je zadnjih osam godina intenzivno proučavala posljedice djelovanja raznih cjepiva dostavio linkove na 147 znanstvenih radova stručnjaka iz medicinskog područja koji argumentirano osporavaju medijski rašireno i u javnosti plasirano mišljenje da su cjepiva sve samo pozitivno te postavlja zahtjev da se nadležno tijelo očituje o stručnim radovima na koje se tužitelj poziva i koje dostavlja nadležnom tijelu radi prouke i očitovanja na navedene znanstvene radove. Tužitelj pritom ističe kako je pri izradi predmetnih znanstvenih radova sudjelovalo na stotine eksperata koji argumentirano osporavaju efikasnost i sigurnost cjepiva. Naknadno je tužitelj dostavio link na još 50 znanstvenih radova na istu temu. U nastavku tužbe tužitelj navodi kronologiju svojih upita na Ministarstvo zdravstva, Uprave za medicinsku djelatnost te ističe kako od Ministarstva nije dobio odgovor te je podnio žalbu sukladno članku 25. stavku 2. Zakona o pravu na pristup informacijama

Povjereniku za informiranje. Dalje obrazlaže zašto smatra da je njegova žalba dopuštena, a osporeno rješenje nezakonito te je istu trebalo uvažiti.

Predlaže Sudu da uvaži tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti, te poništi rješenje Povjerenika za informiranje te usvoji zahtjev tužitelja kao podnositelja zahtjeva. Podredno da Sud poništi pobijano rješenje i predmet vrati na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu Povjerenik ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja i predlaže Sudu da žalbu odbije.

Žalba nije osnovana.

Prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15.) informacija je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis) koje je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Člankom 18. stavkom 5. istoga Zakona propisano je da se ne smatra zahtjevom za pristup informacijama traženje uvida u cjelokupni spis predmeta, objašnjenja ili uputa vezanih u ostvarivanje nekog prava ili izvršavanje obveze, izrade analize ili tumačenja nekog propisa, kao ni stvaranje nove informacije.

Iz spisa predmeta dostavljenog Sudu uz tužbu kao i iz same tužbe proizlazi da se tužitelj podneskom od 15. srpnja 2018. godine upućenom Ministarstvu zdravstva, uključio u savjetovanje s javnošću o Nacrtu Trogodišnjeg programa imunizacije (...) u 2019.-2021. godine, kojom prigodom je dostavio linkove na znanstvene radove na tu temu, da je 20. srpnja 2018. godine tražio obavijest je li njegov podnesak proslijeđen nadležnom Povjerenstvu Ministarstva ili Saborskom odboru, te da se 25. kolovoza 2018. ponovo obratio Ministarstvu zdravstva zahtijevajući očitovanje na svoje upite i zahtjeve.

Iz navedenih činjenica nesporno proizlazi da se postupanje tužitelja, traženje analiza/očitovanja na 197 znanstvenih radova, ne može podvesti pod odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama. Tužiteljevo traženje očitovanja i odgovora odnosno mišljenja o znanstvenim radovima na određenu temu ma kako ona bila važna ne smatra se zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama niti se smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. istoga Zakona.

Budući da se tužiteljev podnesak od 15. srpnja 2018. ne smatra zahtjevom za informaciju to javnopravno tijelo nije bilo dužno donijeti rješenje pa stoga nije moglo niti doći do šutnje uprave radi čega je pravilno ocijenio tuženik da žalba tužitelja nije dopuštena.

Prihvaćajući u cijelosti obrazloženje tuženika u osporenom rješenju ovaj Sud nalazi da tim rješenjem nije povrijeđen zakon tužitelju na štetu.

Trebalo je stoga temeljem članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS) riješiti kao u izreci.

U Zagrebu 18. travnja 2019.

Predsjednica vijeća:
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.